

Категорія справи № 922/2603/18: Господарські справи (до 01.01.2019); Укладення, зміни, розірвання, виконання договорів (правочинів) та визнання їх недійсними, зокрема;; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; купівлі - продажу.

Надіслано судом: 23.11.2018. Зареєстровано: 23.11.2018. Оприлюднено: 26.11.2018.

Дата набрання законної сили: 14.12.2018

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022,

тел. приймальня (057) 705-14-14, тел. канцелярія 705-14-41, факс 705-14-41

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"14" листопада 2018 р.м. ХарківСправа № 922/2603/18

Господарський суд Харківської області у складі:

судді Чистякової І.О.

за участю секретаря судового засідання Семенова О.Є.

розглянувши в порядку загального позовного провадження справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕНЕРГО МОНТАЖ" (01011, м. Київ, Печерський узвіз, буд. 19, ідентифікаційний код 39534853) до Приватного підприємства "ТАЧБЕРГ" (61002, м. Харків, вул. Алчевських, буд. 3, ідентифікаційний код 39366043) **про** стягнення 338214,25 грн **за участю представників сторін:**

позивача - ОСОБА_1 за довіреністю № 75/1 від 06.05.2018;

відповідача - керівника ОСОБА_2

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕНЕРГО МОНТАЖ" (позивач) звернулося до господарського суду Харківської області з позовом про стягнення з відповідача - Приватного підприємства "ТАЧБЕРГ" безпідставно отриманих коштів у розмірі 338214,25 грн.

В обґрунтування позову позивач, зокрема посилається на те, що на підставі рахунку на оплату № 59 від 12.12.2016 та рахунку на оплату №23 від 24.02.2017 він здійснив оплату за товар в сумі 338214,25 грн., а саме згідно платіжного доручення № 221 від 13.12.2016 сплачено 139680 грн. та платіжного доручення № 32 від 28.02.2017 сплачено 198534,25 грн., проте відповідач товар не поставив, вимогу про повернення сплаченої за товар суми в розмірі 338214,25 грн. не задовольнив.

Разом з позовною заявою позивачем подано до суду клопотання про витребування доказів (вх. № 2603/18 від 20.09.2018), в якому він просить суд витребувати у Акціонерного товариства

"ПроКредит Банк" (ідентифікаційний код: 21677333; адреса: 03115, Україна, м. Київ, пр-т Перемоги, 107-А) виписку з банківського рахунку №26006210340303, який належить відповідачу за періоди: з 13.12.2016 по 31.12.2016 та з 28.02.2017 по 15.03.2017, що на думку позивача може підтвердити те, що сплачені ним кошти були зараховані на банківський рахунок відповідача.

Ухвалою господарського суду Харківської області від 24 вересня 2018 року прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі №922/2603/18. Зазначено, що справу розглядати за правилами загального позовного провадження та призначено підготовче засідання на 10 жовтня 2018 р. о 10:00 год.

03.10.2018 до суду від позивача надійшла заява про забезпечення позову (вх. № 28740), в якій останній просить суд накладити арешт в межах суми стягнення 338214,25 грн. на належний відповідачу банківський рахунок №26006210340303 у АТ "ПроКредит Банк", код банку 320984.

Ухвалою господарського суду Харківської області від 04 жовтня 2018 року відмовлено в задоволенні заяви Товариства з обмеженою відповідальністю "НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕНЕРГО МОНТАЖ" про забезпечення позову.

Всудовому засіданні без виходу до нарадчої кімнати судом було постановлено ухвалу із занесенням її до протоколу судового засідання від 10 жовтня 2018 року про відмову в задоволенні клопотання представника позивача щодо витребування доказів та відкладення підготовчого засідання на 05.11.2018 о 11:20 год.

В судовому засіданні без виходу до нарадчої кімнати судом було постановлено ухвалу із занесенням її до протоколу судового засідання від 05 листопада 2018 року про закриття підготовчого провадження та призначення справи до розгляду по суті на 14.11.2018 року об 15:30 год.

Представник відповідача 13 листопада 2018 р. надав відзив на позовну заяву (вх. №32156), в якому заперечує проти задоволення позову, зокрема посилаючись на те, що весь товар відповідач своєчасно та у повному обсязі поставив позивачу 29.03.2017 та 28.12.2017 за адресою: Київська область, Вишгородський район, с. Лютіж, вул. Приморська, 34. Даний факт підтверджувався товарно-транспортними накладними, видатковими накладними та актами приймання-передачі товару підписаними особисто директором ТОВ "НВП "Енерго Монтаж" ОСОБА_3. Проте, відповідач не може надати суду оригінали вищезазначених документів, оскільки вони були втрачені 07.08.2018 та у бухгалтерській програмі збереглися тільки електронні копії видаткових накладних А16367 від 29.03.2017 та VI30217-010 від 28.12.2017.

Наданий відзив на позовну заяву (вх. № 32156 від 13.11.2018) разом з доданими до нього документами судом залишено без розгляду на підставі ч.2 ст. 118, ч.2 ст. 207 Господарського процесуального кодексу України.

Представник позивача в судовому засіданні 14.11.2018 підтримав позов та просив суд його задовольнити, з підстав викладених у позовній заяві.

Представник відповідача в судовому засіданні заперечував проти позову, зокрема посилаючись на те, що весь товар відповідач своєчасно та у повному обсязі поставив позивачу, проте не може надати до суду оригінали документів, що підтверджують виконання зобов'язання щодо поставки товару, оскільки вони були втрачені.

Розглянувши матеріали справи, всебічно та повно з'ясувавши обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши в сукупності докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, вислухавши пояснення представника позивача та представника відповідача, суд встановив наступне.

13.12.2016 позивач перерахував на банківський рахунок відповідача - Приватного підприємства "ТАЧБЕРГ" грошові кошти в сумі 139680,00 грн., що підтверджується платіжним дорученням №221 від 13.12.2016 та довідкою ПАТ "АБ "РАДАБАНК" за вих. № 32-4-1/859 від 03.10.2018.

У платіжному дорученні №221 від 13.12.2016 в графі призначення платежу зазначено: "Оплата за товар згідно рахунку №59 від 12.12.2016 року у т.ч. ПДВ 20% - 23280,00 грн."

Також, 28.02.2017 позивач перерахував на банківський рахунок відповідача - Приватного підприємства "ТАЧБЕРГ" грошові кошти в сумі 198534,25 грн., що підтверджується платіжним дорученням № 32 від 28.02.2017 та довідкою ПАТ "АБ "РАДАБАНК" за вих. № 32-4-1/861 від 03.10.2018.

У платіжному дорученні № 32 від 28.02.2017 в графі призначення платежу зазначено: "Оплата за товар згідно рахунку №23 від 24.02.2017 року у т.ч. ПДВ 20% - 33089,04 грн.

Позивач у позовній заяві зазначає, що між сторонами велися переговори щодо поставки відповідачем товару згідно виставлених рахунків №59 від 12.12.2016 року та №23 від 24.02.2017, проте відповідач отримавши попередню оплату за товар на загальну суму 338214,25 грн. не здійснив його поставку.

Матеріали справи свідчать про те, що позивач звертався до відповідача з вимогами від № 4 від 22.06.2018 та № 5 від 22.06.2015 про поставку товару протягом семи календарних днів, або повернення грошових коштів сплачених за товар за вказаними вище платіжними дорученнями.

Відповідачем не надано до матеріалів справи належних та допустимих доказів на підтвердження поставки товару або повернення грошових коштів позивачу.

Отже, відповідач свої зобов'язання щодо поставки товару не виконав, попередню оплату позивачу в сумі 338214,25 грн. не повернув.

Такі обставини, на думку позивача, свідчать про порушення його прав та охоронюваних законом інтересів і є підставою для їх захисту у судовому порядку.

Надаючи правову кваліфікацію викладеним обставинам, суд виходить із наступного.

Згідно ст. 509 Цивільного кодексу України, ст.173 Господарського кодексу України зобов'язання є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 Цивільного кодексу України та ст. 174 Господарського кодексу України.

Названі норми передбачають, що господарські зобов'язання можуть виникати безпосередньо з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

Статтею 207 Цивільного кодексу України визначено, що правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони.

Частиною 1 ст. 181 Господарського кодексу України передбачено, що господарський договір за загальним правилом викладається у формі єдиного документа, підписаного сторонами та скріпленого печатками. Допускається укладення господарських договорів у спрощений спосіб, тобто шляхом обміну листами, факсограмами, телеграмами, телефонограмами тощо, а також шляхом підтвердження прийняття до виконання замовлень, якщо законом не встановлено спеціальні вимоги до форми та порядку укладення даного виду договорів.

Відповідно до ч. 1 ст. 175 Господарського кодексу України, майнові зобов'язання, які виникають між учасниками господарських відносин, регулюються Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Згідно із ч. 1 ст. 265 Господарського кодексу України, за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні -

покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Також, відповідно до ч. 1 ст. 712 Цивільного кодексу України, за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до ч. 2 ст. 712 Цивільного кодексу України, до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Відповідно до ст. 655 Цивільного кодексу України за договором купівлі - продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Враховуючи вищезазначене, суд приходять до висновку, що між сторонами було укладено договір поставки у спрощений спосіб, і цей договір є підставою для виникнення у його сторін майново-господарських зобов'язань.

Відповідно до статті 663 Цивільного кодексу України продавець зобов'язаний передати товар покупцеві у строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо зміст договору не дає змоги визначити цей строк, - відповідно до положень статті 530 цього Кодексу.

Згідно з ч. 2 статті 530 Цивільного кодексу України якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.

За змістом ст. 193 Господарського кодексу України та ст. 525 Цивільного кодексу України одностороння відмова від виконання зобов'язань, крім випадків, передбачених законом не допускається.

Відповідно до ст. 665 Цивільного кодексу України у разі відмови продавця передати проданий товар покупець має право відмовитися від договору купівлі-продажу.

Враховуючи приписи ч. 2 ст. 693 Цивільного кодексу України, якщо продавець, який одержав суму попередньої оплати товару, не передав товар у встановлений строк, покупець має право вимагати передання оплаченого товару або повернення суми попередньої оплати.

Зазначені правовідносини також регулюються положеннями ст. 1212 ЦК України.

За приписами ст. 1212 Цивільного кодексу України, особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набуто майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуто, згодом відпала. Положення цієї глави застосовуються незалежно від того, чи безпідставне набуття або збереження майна було результатом поведінки набувача майна, потерпілого, інших осіб чи наслідком події. Положення цієї глави застосовуються також до вимог про повернення виконаного однією із сторін у зобов'язанні.

З урахуванням викладеного, суд дійшов висновку, що норми ст. 1212 Цивільного кодексу України поширюють свою дію на спірні правовідносини та враховуючи те, що відповідач одержав від позивача суму попередньої оплати товару в розмірі 338214,25 грн., проте не передав товар у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, а також не повернув суму попередньої оплати товару на вимогу позивача, суд дійшов висновку про те, що позовна вимога позивача щодо стягнення з

відповідача суми одержаної попередньої оплати товару в розмірі 338214,25 грн. правомірна та обґрунтована, а тому підлягає задоволенню.

Судовий збір, відповідно приписів ст. 129 Господарського процесуального кодексу України, за подання позовної заяви покладається судом на відповідача в розмірі 5073,21 грн.

Судовий збір за подання заяви про забезпечення позову покладається на позивача з огляду на те, що вказана заява (від 03.10.2018) була розглянута судом та ухвалою господарського суду Харківської області від 04 жовтня 2018 року в її задоволенні було відмовлено.

Враховуючи викладене та керуючись ст. ст. 6, 8, 19, 124, 129 Конституції України; ст.ст. 11, 526, 611, 612, 631, 663, 665, 693, 1212 Цивільного кодексу України; ч. 1 ст. 174, ст. 193 Господарського кодексу України; статтями 4, 20, 73, 74, 77, 129, 233, 236-241 Господарського процесуального кодексу України, суд -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити повністю.

Стягнути з Приватного підприємства "ТАЧБЕРГ" (61002, м. Харків, вул. Алчевських, буд. 3, ідентифікаційний код 39366043) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕНЕРГО МОНТАЖ" (01011, м. Київ, Печерський узвіз, буд. 19, ідентифікаційний код 39534853) грошові кошти в сумі 338214,25 грн. та витрати по сплаті судового збору за подання позову в сумі 5073,21 грн.

Після набрання рішенням законної сили видати наказ в установленому порядку.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Рішення може бути оскаржене безпосередньо до Східного апеляційного господарського суду протягом двадцяти днів з дня складання повного тексту рішення відповідно до ст.ст. 256, 257 Господарського процесуального кодексу України та з урахуванням п.п. 17.5 п.17 Перехідних положень Кодексу.

Учасники справи можуть одержати інформацію по справі зі сторінки на офіційному веб-порталі судової влади України в мережі Інтернет за веб-адресою <http://court.gov.ua/>.

Повне рішення складено 23.11.2018 р.

Суддя ОСОБА_4